Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13292/2024
26.06.2024. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Маринковић и Марине Милановић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је старатељ ББ из ..., чији је пуномоћник Далибор Димитријевић, адвокат из ..., против противника предлагача "Коридори Србије" доо Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 2142/23 од 06.02.2024. године, у седници одржаној 26.06.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 2142/23 од 06.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 2142/23 од 06.02.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 2142/23 од 06.02.2024. године, одбијена је жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Краљеву Р1 361/21 од 12.09.2023. године, којим је одређена новчана накнада за део екпроприсане кп бр. .. КО ..., у површни од 9а 98м2 у укупном износу од 556.275,22 динара, ради изградње ауто-пута Е761 Појате-Прељина, деоница Адрани-Мрчајевци, обавезан противник предлагача да предлагачу на име накнаде за експроприсану непокретност ближе описану у ставу првом изреке решења исплати укупан износ од 556.275,22 динара са законском затезном каматом од 12.09.2023. године до исплате, као и трошкове поступка у износу од 177.750,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију из чије садржине произлази да исто побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку, за одлучивање о посебној противника предлагача.

Предмет тражене правне заштите је накнада предлагачу за експроприсану непокретност за коју је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у градско грађевинско земљиште пре доношења решења о експропријацији. Побијана одлука заснована је на примени одредбе члана 88. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/09 ... 83/18), тако што је накнада предлагачу одређена на основу тржишне вредности предметне непокретности као градског грађевинског земљишта. Правноснажна одлука не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште изражено у одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, да пореска управа врши само процену тржишне вредности непокретности, што представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност, а не одређује њену тржишну цену и да доказ вештачењем није искључен у овој врсти поступка. Припадајући износ новчане накнаде предлагачу утврђен је вештачењем и висина новчане накнаде је одређена применом критеријума које је вештак узео у обзир при одређивању тржишне вредности експроприсане парцеле. Другостепена одлука је у складу са праксом по којој се тржишна вредност одређује према сврси због које је у складу са планским актом утврђен јавни интерес и донето правноснажно решење о експропријацији.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП ("Службени гласник СРС", бр. 25/82, 48/88, "Сл. гласник РС", бр. 46/95...14/2022), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о

парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

На ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Иницијални акт - предлог у овој правној ствари поднет је 05.11.2021. године и вредност предмета спора је 556.275,22 динара, што према средњем курсу НБС за 1 евро на дан подношења предлога износи динарску противвредност 4.730,93 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења иницијалног акта, то ревизија противника предлагача није дозвољена према члану 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић